

II

Tajemnice radosne

1. Zwiastowanie

Maryja zaufała Bogu. Zrezygnowała z własnych, szlachetnych planów. Stała się Nową Ewą. Nie powtórzyła dramatu grzechu pierworodnego. Nie skupiła się na swoich wątpliwościach i lękach. Oddała siebie i swoje życie do wyłącznej dyspozycji Boga.

2. Nawiedzenie Elżbiety

Maryja przypomina nam o tym, że wiara bez uczynków jest martwa. Wiara chrześcijańska to nie tylko przyjęcie faktu, że Bóg istnieje i że jest Miłością. To także mądra i ofiarna troska o tych, którzy potrzebują naszej obecności i pomocy, słów i czynów dojrzałej miłości.

3. Narodzenie Pana Jezusa

W Jezusie Chrystusie miłość niewidzialnego Boga stała się widzialna, abyśmy mogli w nią uwierzyć do końca i bez wahania. Dla chrześcijanina wierzyć – znaczy uwierzyć w Miłość, to zawierzyć siebie tej Miłości, która stała się widzialna, to kierować się nią w życiu osobistym, rodzinnym i społecznym.

4. Ofiarowanie w świątyni

Owocna wiara wymaga od każdego z nas, by codziennie ofiarować coś Bogu i ludziom: nasz czas, naszą obecność, naszą miłość i troskę, wrażliwość, nasze radości i cierpienia, to, kim jesteśmy i co mamy. Wierzyć to być do końca wiernym także wtedy, gdy przenika nas jakiś miecz boleści, jakaś poważna próba czy niezawinione cierpienie.

5. Odnalezienie Pana Jezusa

Wierzyć dojrzałe to rozumieć, że wtedy, gdy Bóg wydaje mi się obcy, daleki czy nieobecny, to ja się od Niego oddaliłem, a nie On ode mnie, i że trzeba Go szukać w świątyni, czyli powracać do spraw Ojca, do Jego prawdy o mnie i do Jego miłości do mnie.

Tajemnice światła

1. Chrzest w Jordanie

Swoim gestem obmycia w Jordanie Chrystus zachęca nas do podjęcia trudu osobistego nawrócenia. Nawrócenie i odpuszczenie grzechów jest początkiem nadziei dla każdego z nas. Człowiek nadziei to człowiek nawrócony, to człowiek prawy, człowiek sumienia.

2. Wesele w Kanie Galilejskiej

Troska Jezusa o nowożeńców przypomina nam najważniejsze pytania. Czy troszczę się o moją rodzinę? Czy pamiętam, że życie rodzinne to moja pierwsza i najważniejsza droga do Boga, do zbawienia i szczęścia?

3. Głoszenie królestwa Bożego

Słowa i czyny Jezusa są podstawą nadziei na nasze osobiste nawrócenie i na wytrwanie do końca w wierności Bogu. Dobra Nowina, którą głosi Jezus, dodaje nam otuchy i nadziei, gdyż upewnia nas o tym, że mimo skutków grzechu pierwotnego każdy z nas może stać się nowym, świętym człowiekiem, który umie sobie radzić z twardą rzeczywistością.

4. Przemienienie na górze Tabor

Pośród niepokojów warto pójść za Jezusem. Warto pójść na górę modlitwy i wyciszenia. Warto wypłynąć na głębie. Życie na płyciźnie, kierowanie się modą i mentalnością tego świata, zawężenie pragnień i ideałów, szukanie doraźnej przyjemności prowadzą do utraty nadziei. Trwanie w nadziei wymaga odwagi i wypływania na głębie, bo tylko na głębi można spotkać Jezusa.

5. Ustanowienie Eucharystii

Eucharystia to przypomnienie o tym, że Bóg przyjmuje nas z miłością od zawsze i na zawsze, że nam nieustannie błogosławi, że pomaga nam połać to, co w nas egoistyczne i grzeszne, i że pragnie rozdać nas naszym bliźnim jako dobry dar swojej miłości.

Tajemnice bolesne

1. Modlitwa w Ogrójcu

Każdy z nas czasami przeżywa swój Ogrójec, własny strach i lęk, poczucie osamotnienia i bezradności. Jezus uczy mnie, że kochać Boga to ufać Mu także wtedy, gdy nie rozumiem Jego woli i gdy ogarnia mnie ciemność niepokoju. Kochać Boga to mówić: oddal ode mnie te trudne chwile, jednak nie moja, lecz Twoja wola niech się stanie, bo Ty mnie rozumiesz i kochasz.

2. Biczowanie

Jezus zdradzony i wydany na śmierć postanawia zawrzeć nowe, wieczne przymierze ze wszystkimi, którzy uwierzą w Jego miłość i przyjmą Jego Ewangelię. Czy stać mnie na taką miłość, jakiej uczy mnie Chrystus, a zatem na miłość, która kocha nawet nieprzyjaciół, która koi ból, leczycy rany, osusza łzy?

3. Cierniem koronowanie

Rzymscy żołnierze wyszydzą Jezusa i poniżąją Go. Nakładają Mu koronę z cierni, opluwają, biją trzcina po głowie. Już w Ogrójcu Jezus wiedział, że ludzie zgotują Mu taki los. I już tam zgodził się zapłacić tę niezwykłą cenę cierpienia i upokorzenia, którą trudno nam sobie nawet wyobrazić.

4. Dźwiganie krzyża

Chrystus przyjął na siebie grzech, cierpienie i śmierć, aby nas wybawić ze zła. Aby wyzwolić nas od tych krzyży, które można przewyciężyć, i aby pomóc nam nieść te, od których na razie nie możemy się uwolnić. Wszędzie tam, gdzie kierujemy się miłością Chrystusa, uwalniamy siebie i innych od krzyża albo sprawiamy, że staje się on lżejszy.

5. Ukrzyżowanie

Gdy umiera ktoś z naszych bliskich, w sposób bardzo osobisty przekonujemy się, jak niewyobrażalnie bolesna jest śmierć doczesna, jak wiele niesie ze sobą pytań i lęku, bólu rozstania i emocjonalnego buntu, jak bardzo wystawia na próbę naszą wiarę, nadzieję i miłość.

Jakże zdumiewająca jest miłość Boga do człowieka, skoro Syn Boży nie cofnął się nawet przed taką próbą miłości, jaką było poddanie się władzy doczesnej śmierci.

Tajemnice chwalebne

1. Zmartwychwstanie

Uczniowie Jezusa ze zdumieniem odkrywają to, że grób jest pusty i że Boża Miłość, która stała się widzialna w Jezusie Chrystusie, zmartwychwstaje. Miłość okazuje się największą siłą we wszechświecie. Nie można jej zamknąć w grobie, ani w przeszłości. W obliczu Zmartwychwstania upewniamy się ostatecznie o tym, że Ten, który do nas przyszedł i który nauczył nas żyć w miłości, nie jest jednym z męczenników, lecz prawdziwym Bogiem.

2. Wniebowstąpienie

Być chrześcijaninem nie znaczy być zapatrzonym jedynie w niebo. Chrystus nie odpowiadał na pytania swoich uczniów dotyczące nieba, końca świata czy liczby zbawionych. On przyszedł po to, aby nauczyć nas sztuki życia w Bożej miłości i prawdzie już tutaj, w doczesności. Jezus nie opisuje nieba, lecz uczy nas drogi do nieba przez ziemię. Poleca nam tak żyć, by Jego królestwo było widoczne już teraz.

3. Zesłanie Ducha Świętego

Jakże bardzo potrzebujemy dzisiaj Ducha Jezusowej mądrości, męstwa, świętości i roztropności, świat bowiem zachęca nas do egoizmu i cynizmu, do przewrotności i okrucieństwa wobec słabszych, do ateizmu i materializmu. Duch tego świata będzie nam zawsze obiecywał łatwe szczęście, które nie istnieje.

4. Wniebowzięcie Maryi

Przez chrzest zostaliśmy zanurzeni w świętość samego Boga, w tę świętość, którą Maryja osiągnęła w najwyższym stopniu dzięki uprzedzającej łasce Syna. Ona do końca pozostała heroicznie wierna swemu powołaniu i otrzymanej łasce. Jest dla nas niezawodnym znakiem nadziei i pewności, że

Bogu możemy powierzyć wszystko: naszą przeszłość, teraźniejszość i przyszłość.

5. Ukoronowanie Matki Bożej

Jesteśmy powołani do naśladowania Maryi i do zdumiewania się razem z Nią wielkimi rzeczami, które Bóg uczynił z miłości do ludzi. Ona jest naszą Wspomożycielką i Pośredniczką Bożej łaski. Razem z Ojcem Świętym Janem Pawłem II zawierzamy Jej siebie, naszych bliskich i całą ludzkość. Z Nią możemy stać się świętymi, czyli portretami Boga na ziemi.

